

לע"נ ברוך בענדיט וברכה גרוס ע"ה
BY MR. AND MRS. DUVY GROSS

WEEKLY PLANNER

פרשת השבוע ויצא דף השבוע מגילה ז'

פרנס השבוע לע"נ אברהם בן החבר יששכר דוב הלוי בירנבוים ז"ל יארצייט ב' כסלו

Dedications available, email Zacharia Adler - info@dafaweek.org

TRACK / DAY	א) עם מראי מקומות	ב) אליבא דהלכתא	ג) לימוד וחזרה (ד' פעמים) וחזרת מסכת תענית
יום ראשון	☐ דף ז' עמוד א' עם רש"י ותוס'	☐ דף ז' עמוד א' עם רש"י	☐ דף ז' עמוד א'
יום שני	☐ חזרה דף ז' עמוד א' ☐ בענין מהות הכתיבה של מגילה ע' תוס' מגילה ז. ד"ה נאמרה. ריטב"א מגילה ז. ד"ה ומיהו	☐ דף ז' עמוד ב' עם רש"י	☐ דף ז' עמוד ב'
יום שלישי	☐ דף ז' עמוד ב' עם רש"י ותוס' ☐ בהמשך הענין ע' חת"ס מגילה ז. ד"ה נאמרה לקרות, וחידושי מרן רי"ז הלוי הלכות מגילה ב' ט' ד"ה ונראה	☐ בענין דיני משלוח מנות ריטב"א מגילה ז. ביאור הלכה תרצה סעיף ד ערוך השולחן אורח חיים סימן תרצה משנה ברורה תרצה ס"ק יח'	☐ חזרה א' דף ז' עמוד א'
יום רביעי	☐ חזרה דף ז' עמוד ב' ☐ בענין עת לעשות לה' ע' פני יהושע מג' ז. ד"ה בא"ד לכך, מהר"ץ חיות מג' ז. - תוס' ד"ה נאמרה, חזו"א יו"ד קסז' ס"ק ב	☐ בענין חייב איניש לבסומי טור או"ח תרצה'. ב"ח אורח חיים סימן תרצה'. שולחן ערוך או"ח תרצה'. ט"ז תרצה"	☐ חזרה א' דף ז' עמוד ב'
יום חמישי	☐ בענין מחלפי סעודייתהו ע' רש"י מגילה ז. ד"ה מחלפי בית יוסף או"ח תרצה ד"ה ואם החליף דרכי משה או"ח תרצה ד"ה ואיני יודע	☐ בענין מתנות לאביונים שולחן ערוך תרצד' ט"ז תרצד' א'	☐ חזרה ב' דף ז' עמוד א'
יום ששי	☐ בענין קם ליה בדרכה מיניה ע' רש"י בב"מ צא. ד"ה רבא אמר, צל"ח פסחים כט. ד"ה ונראה עלי יוסף כתובות ל. ד"ה ולפי"ז	☐ בהמשך הענין אשל אברהם תרצד' א'. משנה ברורה תרצד' ס"ק ב'.	☐ חזרה ב' דף ז' עמוד ב'
שבת	☐ חזרה דף ז' מגילה ☐ חזרה דף ז' תענית	☐ חזרה דף ז' מגילה ☐ חזרה דף ז' תענית	☐ חזרה ג' דף ז' מגילה ☐ חזרה דף ז' תענית
הוספות	☐ חזרה דפים ד'-ו' מגילה ☐ שיעורי עיון על הדף ☐ בחינה על הדף		

לימוד מסכת מגילה מוקדש לע"נ ר' סנדר חיים זאב ב"ר יחיאל ישראל הירט ע"ה

dafaweek.org • info@dafaweek.org • 718.376.9663

לע"נ ברוך בענדיט וברכה גרוס ע"ה
BY MR. AND MRS. DUVY GROSS

מגילה ז'

נסדר ע"י אשר יעקב מילמן

ז.

יום שני ויום שלישי - בענין מהות הכתיבה של מגילה ז':

(1) תוספות מגילה ז. ד"ה נאמרה.

(2) ריטב"א מגילה ז. ד"ה ומיהו. #1

(3) חתם סופר מגילה ז. ד"ה נאמרה לקרות. #2

(4) חידושי מרן רי"ז הלוי הל' מגילה ב' ט' ד"ה ונראה. #3

יום רביעי - בענין עת לעשות לה'

(1) פני יהושע מגילה ז. ד"ה בא"ד לכך נראה. #4

(2)

מהר"ץ חיות מגילה ז. - תוס' ד"ה נאמרה. אבל לא ניתנה לכתוב ברוה"ק רק מדרבנן. נ"ב הפ"י הקשה דא"כ איך עקרו רבנן דבר מה"ת הרי דברים שבעל פה אי אתה רשאי לכותבם והביא מהך (גיטין ס ע"א) דהתירו הכתיבה בספרי דאגדתא. ואולם זה היה בזמן אחרון אבל גם בזמן תלמידי שמאי והלל הותרה הכתיבה למגילת תענית (שבת יג ע"ב) מפני שחבבו הצרות... וא"כ גם מגילת אסתר דג"כ זכרון נסים לא גרע דלא ניתנה לכתוב מה"ת וג"כ אינו בכלל שלישים ולא רבעים דהרי אינו שוה לכתבי קודש ולא הוי רק כספרים חיצונים וכמג"ת ואף על גב דאמרו בירושל' סנהדרין פ' חלק ובמדרש דאסור להוסיף על כתבי קודש היינו דוקא שיהא דינם ככתבי קודש אבל כיון דאין מטמא הידים ואינו דומה להדברים שנאמרו ברוה"ק אין כאן בל תוסיף.

(3) חזו"א יו"ד קסז' ס"ק ב. #5

יום חמישי - בענין מחלפי סעודייתהו

(1) רש"י מגילה ז. ד"ה מחלפי.

(2) בית יוסף או"ח תרצה ד"ה ואם החליף. #6

(3) דרכי משה או"ח תרצה ד"ה ואיני יודע. #7

יום ששי - בענין קם ליה בדרכה מיניה.

(1) רש"י בב"מ צא. ד"ה רבא אמר. #8

(2) צל"ח פסחים כט. ד"ה ונראה. #9

(3) עלי יוסף כתובות ל. ד"ה ולפי"ז. #10

1. ריטב"א מגילה ז. ד"ה ומיהו

על פה"ן יש לומר דשמואל ה"ק, שא נחתה ליכתב בכלל ספרי הקדש עד שחאה כמוהו 648
לשוא את הידים. אבל מ"מ נחתה ליכתב, שלא תהא ע"פ, והקוראה ע"פ לא יצא. ומאי דאוקימנא כ"י יהושע, משום דר' יהושע נמי ה"ק, שלא תהא בכלל ספרי הקדש. כדאמר, שלש' ולא רביעי', ולא חובי רביעי', אלא כשנמנה עם הג', ואסתר היתה רוצה שיכתבנה לדורות עם כתבי הקדש.

2. חתום סופר מגילה ז. ד"ה נאמרה לקרות

נאמרה לקרות ולא נאמרה לכתוב, ולע"ז נאמרה לקרות היינו לספר המעשה בכל שנה דוגמת יציאת מצר' כלי פסח בלי סדר וכוונה כ"א כל א' יספר באר הטיב לבני ביתו ועבדא הכי הוה דאלת"ה אלא שמצוה עלינו עפ"י ה"ק לקרות ממש אלו הדברים בלי תוספת וגרעון רק שלא לכתבן אך יאמר אגרת וספר דמניה נלמד דבעי שרטוט וגירין והלא לא צויה לכתבן כלל אע"כ ברה"ק לא נאמרו אלו הדברים כלל לרע שמואל ועי' לקמן בספר

3. חידושי מרן ר"ז הלוי הלכות מגילה ב' ט' ד"ה ונראה.

ונראה יסוד דבר זה מתבאר ע"י מה דחיתת צנתי' דף ז' אמר שמואל אסתר לאו צרוה הקדש נאמרה ואלו שמואל אסתר צויה'ק נאמרה נאמרה לקרות ולא נאמרה לכתוב, ובתוס' שם הקשו דכ"י פליג על סתם משנה דלקמן דתנן קראה ע"פ לא יאל, ותולו דהא דקאמר לא ניתנה לכתב י"ל צויה'ק אצל מדרבנן ניתנה לכתב ולקרות, אולם צויה'ק'א שם וציומא דף כ"ט מתוך דהא ודאי זניהה לכתב וללא' כב יד"מ נגילה שלא יכ' בקורא ע"פ, ומאי דקאמר לא ניתנה לכתב היינו שלא ניתנה לכתב בכלל כתיב הקדש לענין שכתובת קדושה לעומה את כ"י ע"פ, חבו לבריא כמ"ש, דין כתיבת נגילה לתוך, ודן כתיבת כתיב הקדש לתוך, ודן כתיבת דין כתיבת נגילה כתיב נפשי לגמרי שאינו שייך כלל לדין כתיבת האמורה צויה'ק, וכדחזיק דהך לשמואל דלא ניתנה נגילה אסתר לכתב כלל צדן כתיב הקדש, מימ אית צב דין כתיבת לענין ללא' צב יד"מ נגילה, וזה מפורש דין כתיבת נגילה כתיב נפשי של כתיב מין כתיבת נפרדת ומלך דין כתיבת של כתיב הקדש וכמ"ש, ולא י' ע"פ הוא גם חסונה החוב'

4. פני יהושע מגילה ז. ד"ה בא"ד לכך נראה

בא"ד לכך נראה לפרש כי אבל מדרבנן ניתנה לכתוב וקדוה. קשיא לי כיון דמדאורייתא לא ניתן לכתוב א"כ האין שרו רבנן הא קי"ל דברים שבעל פה אסור לאומן ככתב. ואפשר כיון דניתן לקרות ברוח הקודש התירו נמי לכתוב דלא הכל בקאיין לקרות בעל פה ולא גרע דאמרין באינין גבי' ע"א דרבה"ז ורב יוסף מעייני באגדתא משום עת לעשות לה' הפור תורתן. מיהו אכתי קשה כיון דשמואל ס"ל כ"י יהושע דלא דריש בספר אמגילה א"כ הא אסור לכתבן מקרא הדלא כתבתי לך שלשים ולא רביעים כדחלו מעיקרא, ובשלמא למאי דפרשית הדאי קרא אכלי התורה קאי היינו נמי משום דרבירי שבעל פה אין לאמון ככתב א"כ איכא למיר כדפרשית, משא"כ למאי דמשמע לכאורה מפרשי' דאמלחמת עמלק קאי א"כ קשה אין הותר ליכתב מרבנן מה שאסרה התורה כפירוש, ויש ליישב:

5. חזו"א יו"ד קס"ז ס"ב ב.

כדאמר גיטין ס' ב, וכן יש להקשות למ"ד מגילה שם אסתר צויה'ק נאמרה לקרות ולא נאמרה לכתוב ופי' חו' שם דמדרבנן נתנה לכתוב ומקומו צד דין מורה שכתב לכותבה כספר וצדו ובאשורית, ואין הותר לכתוב כיון דלא נתנה לכתוב, וע"כ דיון דרשות ביד חכמים לתקן לפרסומא נוסף מזה קבועה בקריאת המגלה מקרי עת לעשות והותר לכתוב, וה"נ צ"ל בשה"ש וקולת דלאו חכמים את רוב התורה הרמז צה ותרדו עליהם שלא ישמחו והתשיצו לעת לעשות להחיר כתיבתם, ולכ"ע נתנו לקרות בהן ומילין אופן מפני הדליקה בשבת, ולר"י ספר ודיו מדרבנן כמו מגלה אסתר למ"ד ח"מ את הידים, ולפ"ז יש מקום לומר דשייך צדו דר' פתך דגויג לבדן ככתיב הקדש, ומ"מ לא גזרו שיטמאו את הידים, א"כ דלית צדו דר' פתך, ומ"מ לענין לפסול את התרומה דהוא משום שלא יצאו לאיבוד ע"י שמתין אלן אולי תרומה, שפיר י"ל דלכ"ע גזרו עליהן, ולפ"ז י"ל דפוסלין את הידים לקדש כדן ד' מטמאה חכרתה, ונמלאו דברי מהר"מ מביארין דשפיר י"ל דכל תנאי דתנאי מודים לענין לעומה אכל עמו ולכן דר"מ פליג בקהלת אף לקדש, וס"ל דל"ג עליו אף לפסול את התרומה.

7. דרכי משה או"ח תרצה ד"ה ואיני יודע

ואיני יודע מאי קשיא למר דאף אי סבירא ליה משלוח מנות איש לרעהו הוא דוקא ובעי שילוח ממש ולכן אם אוכל עם חבירו אינו יוצא מכל מקום אין זו קושיא דאפשר דרש"י סבירא ליה דמשלוח לאו דוקא אלא הוא הדין אם אוכל עם חבירו דמש"א אם אוכל עמו ככיתו או ששלחה אליו ואי קשיא ליה דאם אחד היה אוכל עם חבירו בשנה זו אם כן השני לא היה מקיים משלוח מנות באותו פורים וכן השני בפורים הבא אם כן מאי קאמר בסוף דבריו אם כן מאי אתא לאשמעינן דטני אשמעינן דאחר יוצא במין שחבירו אכל עמו ולכן אין [כדאין] לדחות דברי רש"י מכח קושיתו כתב מהרי"ל (הל' פורים

8. רש"י בב"מ צא. ד"ה רבא אמר

ומשלמין אס נמלאו וזמנין: רבא אמר אסגן אסתר תורה אפילו צ"ל על אמו. ונתן לה טלה בכתבן אסגן הוא ואסור לקרין דלא אסגן סתמא כתיב (דכ"י) ל"ש אמו ול"ש פניה וט"ג דאי דבעי ליה צויה'ק קמן חו' לי אסגני דבעי ליה דהא דאס קליה דברכה מיניה כי יביה ייכלה אסגן הוא אלא אפילו בתקום מיתה נמי רמו תשלומין עליה אלא שאין מה לעשות בשתיים אצל ידי ששים לא אלא עד ששאלם דאי לא רמו תשלומין עליה כי יביה ייכלה מה היה אסגן מהנה צלמא הוא דייב לה וגבי חסם נמי תשלומין רמו עליה אלא שאין כח צד"י לעשות ששים וצדן דרמו תשלומין עליה לא יאל ידי חובתו עד ששאלם אי נמי א"י תשים לא מפיקין מיניה כך שמתעב מפי מורי האין ויש דוגמתו צ"כ בפרק מרובה (דף ע"ג) ושם מפורש יותר והביא לי מורי ראה על זה: רב פסח

9. צל"ח פסחים כט. ד"ה ונראה

עשו מסור לבית דין גמל, וא"כ י"ל לומר דכ"י רשעו לבי דינא קאמר רחמנא מו' שהם לא יתייבחו שתי רשעיות, וצריך לומר לדריה שבם רחמנא לא חייבה שתי רשעיות, וא"כ אפילו לצאת ידי שמים אינו חייב בה' וא"כ כאן בסוגיא דרזא דאלא ל"י נתנויא בן הקנה שפיר לא מעל, כיון שאינו חייב קרן אפי' לשמים ליכא קרבן, אבל שם בכיתות ר"מ שפיר קאמר שאם היה שבת וכי ואפי' חייב אשם מעילות, שהרי חייב ממון לשמים. ואף שם חייב מיתות שוגגין פטורים, ושם לא שייך דלבי דינא קאמר משום רשעה אחת וכו', היינו משום כיון דמדמי לבי דינא לחייבו ממון, ממילא גם בשוגג לא מחייבי בי דינא דאחיק שוגג למודי כדחזיקה, אבל כרת לא שייך בשום פעם לבי דינא.

ועוד נלע"ד דמה שכתבו החתומות דקים ליה דברכה מיניה לא פטר מקרבן, הוא הדין נמי דלא פטר מחטא, דגם חומש הוא כפרה וכל מה שהוא לכפרה לא מפטר משום קים ליה דברכה מיניה כמ"ש כאן ב"ד"ה מאן יש אומרים, והרי על הקרן נתחייב חייבן מדלעסיה וכמ"ש בכתובות דף

קפ"ב) ואשר נראה די"ל בזה בהקדם דברי הצ"ח בפסחים הנ"ל באות קע"ט, שכתב שם דמה דקאמר רש"י בבא מציעא דיסוד הפטור של קלב"מ הוא, דאין ב"ד מענישים אותו בשתים, אבל לא היו פטור בעצמם, דזה רק לדידן, דכרת אינו פטור מתשלומין, אבל לר' נהונוא בן הקנה, היו פטור בעצמם, (וי"מ דל"י נהונוא בן הקנה ליכא מייב ללא' יו שמים ולא מהני חפסייה), ולפ"ז נראה די"ל דיסוד הפולגותא של רבנן ור' נהונוא היא בהא, דלרבנן עיקר הדין של קלב"מ הוא, דאין מענישים אותו בשתים, והיינו דעיקר הדין של קלב"מ לדידן לפי פי רש"י, אינו דין פטור בעיקר החיוב, ואלא דעיקר הדין

6. בית יוסף או"ח תרצה ד"ה ואם החליף

ואם החליף סעודתו בש"ה חבירו יצא. בפרק קמא דמגילה (ו) א"י צד א"י וכן חנינא צד א"י מחלפי סעודתייהו להדי ופירש הר"ן (נ: ד"ה גמ') לא היה לחד מהם כדי שיוכל לשלוח לחבירו ולהשאיר לעצמו ולפיקן שולמים כל אחד מעצמם או לזה כדי

החליף סעודתו בשל יצא:

זרצו

בוארים בזה הסימן

יו בהספר וחנני וצידוק הדין
ס ילכו לבית הכנסת:

לכלל סעודת פורים ולקיים מלות משלוח מנות ורש"י פירש מחלפי סעודתייהו זה אוכל עם זה פורים של שנה זו ושנייה סועד חבירו עמו וקשה לי על דבריו דלס כן לא היו מקיימים משלוח מנות א"ש לרעהו וא"מ שחיו שולמים מנות א"ש לרעהו א"ס כן מלי אמה לאשמעינן (ו):

הוא דאין ב"ד מענישים אותו בשתים, ואמנם איזה טעם מענישין אותו, על זה הוא ההלכה דמענישים אותו החתום, דקם לי' דברכה מיני', ולפי לא שייך חן פטורא בכרת, כיון דכרת אינו עונש המסורה לדי', ולא שייך לומר דאין מענישים אותו בשתים, ואמנם ר' נהונוא סובר דיסוד הפטור של קלב"מ הוא, דין פטור על עונש הקל, דכל שנתיחייב בדבוב חמור נפטר בעיקר חובו מן הכל, ולפי' איכא חן דינא נמי בכרת, ולפי' יש להכין מה דקאמר ר' נהונוא, דכרת נמי כיון דמתחייב בנפשו לפי' הוא פטור כמו מיתת ב"ד, פי' דהוא נוסף הוא מיטרא דרבי נהונוא, דיסוד הפטור של קלב"מ הוא, דחייבו נפש פטור חיוב של חסון, ולפי' מסיילא כרת נמי כיון דהוא נמי חיוב נפש, ומילא דפטור מן התשלומין, אבל לרבנן אינו כן, דיסוד הפטור אפי' במיתת ב"ד, אינו דהויב נפש פטור חוב חסון, ואלא דעיקר הדין הוא דאין מענישין אותו בשתים, ונמצא דעיקר הפטור הוא עונש המסורה לדי', דב"ד אין מענישים בכתובות

